

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Tria opera Satisfactoria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

CAPVT X.

DE SACRAMENTALI SATISFACTIONE PER
*Ieiunia, Eleemosynas, & Orationem & perfectam reformationem, quæ eisdem operibus ob-
 tinetur.*

ONFESSIONIS itinere expedito, reliqua duo inchoamus, Satisfactionis, & Reformationis: quæ ordinariè simul peraguntur. SATISFACTIO pars est Sacramenti Pœnitentiæ. DEVS enim D. N. ita cum culpa æternam pœnam, quæ in inferno luenda erat, remittit: vt eius loco *temporalem* aliquam exigat, vel in hac vita, vel in purgatorio luendam. Spectat autem ad munus Confessarij, pœnitenti præscribere aliqua opera, ac porro ad ea, obligare: quibus temporali huic pœnæ satisfaciatur; & simul à nouis culpis præseruetur. Quæ opera ex hoc quòd sint pars sacramenti, duplicem præ alijs excellentiam habent: *Alteram*, quòd non solum remissionem pœnæ obtinent, quæ labori proprio ea præstantis respõdet, sed etiam ex opere operato, in virtute ipsius Sacramenti aliquid amplius remittunt, ita vt si pro spontaneo vnius diei ieiunio remittatur tibi pœna vnius diei in purgatorio, idem ieiunio à Confessario in pœnitentiâ iniuncto plus aliquid remissionis purgatorij pœnæ debeat; licet non lateat quantus ille sit excessus. Necessè tamen est, hæc satisfactionem in statu gratiæ expleri: nullum enim opus quod extra eum statum peragitur, ex vso esse potest ad meritum, aut satisfactionem pro aliqua pœna. *Alteram* excellentiam hac præstantiorem attribuit S. Thomas eisdem operibus, dicens, ea non solum pœnas remittere, sed aliquem etiam gratiæ gradum obtinere, præter eum, quem spontaneè tantum facta mererentur. Quoniam enim sunt pars Sacramenti, virtutem habeat, ad gratiam benè alias disposito, communicandam.

§. 1. *Tria opera satisfactoria.*

SEd hoc prætermisso, quod est singulare in his operibus, quæ sunt pars quædam huius Sacramenti: loquamur in genere de omnibus, quæ ad tria præcipua communiter reducuntur: IEIUNIUM, scilicet, ELEEMOSYNAM, & ORATIONEM: sub quibus reliqua continentur, quæ ad eundem finem & scopum adiuuât. Illis enim pretiosissimum quoddam nostrarum omnium rerum sacrificium Deo offerimus. Nam IEIUNIO & alijs operibus carni nostræ molestis, quales sunt flagellationes, cilicia & alia similia,

offe-

Satisfactio-
 nis efficacia.

Remittit &
 meretur.

3. p. 9. 90. a.
 2. ad secundum

Vide Suarez
 2. om. 4. disp.
 3. sect. 2.

ieiunium.

offerimus (vt ait Apostolus) *a corpora nostra hostiam uiuentem*; cum eis, quæ delectabilia sunt huius mundi, subtrahimus: **ELEEMOSYNA**, & misericordiae operibus corporalibus offerimus ei facultatum nostrarum *b hostias* dū nos earum commodis spoliamus, vt ipsius iram placemus: **ORATIONE** & operibus diuini cultus, sacrificium ei laudis offerimus; nostrumque spiritum sacrificamus, tradentes illi cor nostrum, rem scilicet præ alijs illi gratissimam. Et quemadmodum Magi *c obtulerunt* puero **IESU** aurum, *thuris*, & *myrrham*: ita nos myrrham offerimus *ieiunij*, quod est carni amarum, aurum *elemosyna*, quæ pauperi datur; & thus *oratio* is, quæ in cælum ascendit.

P R Æ T E R E A: quoniam peccata & nobis & proximis detrimentum, Deo verò iniuriam afferunt: par est satisfactionem nostram nobis pœnam, proximis commodum, Deo verò ipsi honorem afferre. Et quoniam eorum radices, vt S. Ioannes dixit, sunt *d concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum, & superbia uitæ*: decet satisfactionem oēs has radices euellere, vt sic etiã à recidiua præseruet. **IEIUNIO** carnis concupiscentia mortificatur; **ELEEMOSYNA** cupiditas oculorum; humili verò **ORATIONE**, veraque Deo subiectione, vitæ superbia damnatur. Quodcunque verò horum operum prudens Confessarius intulerit, tam ad satisfaciendum pro culpis præteritis, quàm ad præseruandum à futuris, meritò pœnitens acceptabit; humili- que obedientia, & prompta ac integra exequetur, non ostendendo repugnantiam, nec impertinentes exculpationes afferendo, aut moras non necessarias trahendo: sed propriam voluntatem simul cum his operibus sacrificando: vt perfectè diuinam adimpleat: sic enim ex omnibus simul perfectum fiet holocaustum, simile illi, quo **DEVS** iubebat e *vitulum* offerri, cuius supra fecimus mentionem. Cultro enim castigationis & pœnitentiæ externæ *vitulum* iugulas cordis tui; *feruiscendo carnem tuam cum vitis & concupiscentiis eius; pellem derabis*; cum aliquod bonorum tuorum tibi subtrahis, vt nidos vitias, & subuenias indigētibus. *Arvus in frusta cōcidis*, qui prius coniuncti erant, cum te retrahis à personis & rebus: quæ quòd inordinato affectu eis adhæres, occasione tibi erant peccandi; *agua verò super altari eos lavas*: cum pie & cum lachrymis ipsam orationem, cultumque diuinum exerceas; meditationibus verò, quibus illa vitam quodammodo accipiunt, *si ruem lignorum* subiecis, qua ignem charitatis in anima foves: quo igne sensim illa ab omni culparum odore purificatur, Deoque tota in perfectissimum holocaustum cum odore suauitatis offertur. Refert verò plurimum, te accelerare in hac vita, vt hoc holocaustum plene offeras: nam quod hic non combuleris igne charitatis, comburetur in futura vita, igne purgatorio: quo iusti culparum suarum pœnas luant, pro quibus hic satisfacere neglexerunt. Cuius rei figuram lex holocausti adumbravit, quæ sta-

a Rom. 12. 1
Elemosyna
b Heb. 13. 16

Oratio.

c Mat. 2. 10.

Tres debito-
res.

d 1. Io. 2. 10.
Tres radices
peccati.

e Leuit. 1. 6.
e 7. § 2.
f Gal. 5. 24.

Holocaustum
pœnitentiæ.

g Leuit. 6. 9.
Pœnitentia
acceleranda
& continu-
nuanda.

Vide Ribera
de sacrificio
lib. 4. c. 3.

Purgatorij
satisfactio.

h Mat. 5. 26.

i Luc. 3. 8.

Homil. 2. in
Euang.

Refert Phi-
lip. Diez.
to. 2. Qua-
drag. p. 2. fe-
ria 4. post
Dominic. 1.

tuit, vt g cremaretur in altari tota nocte vsq; mane, sufficientibus lignis sup-
positis, vt totum consumeretur. Quod si aliquid superesset, & ipsos cineres,
quos vorans ignis excussit, statuit eadem lex, vt Sacerdos spoliatus vestimentis sa-
cerdotalibus, & aliis indutus efferret eosextra castra, & in loco mundissimo alio
igne, à sanctuarij igne diuerso, vsque ad fauillam consumi faceret. Quid enim
aliud hoc totum fuit, nisi documentum quoddam & admonitio sollicitu-
dinis adhibendæ in offerendo Deo, tui ipsius holocausto cum pœnitentiæ
operibus? vt scilicet illud ardeat, duretque tota huius vitæ nocte, tanta li-
gnorum copia ad ignem diuini amoris fouendum subiecta, vt sufficiat ad
te ab omnibus culpis & pœnis purificandum; vt hinc purus ab omnibus
expeditus exiens, recta ingrediaris in æternam gloriam: vbi tuorum labo-
rum præmio fruaris. Quod si ob incuriam & exiguam tuam pœnitentiam,
tota hæc nox elabetur, antequam totum cõsumatur, ac proinde aliqua su-
per sint venialium culparum pœnæ, aut etiam mortalium, intellige, te ip-
sum, qui huius holocausti sacerdos es spiritualis, manere exitum veste carnis
tuæ, ire debere extra castra Ecclesiæ militantis, ad locum separatum, licet
mundissimum, ipsum scilicet purgatorium, in quo horrendissimo igne sicut
aurum in confatorio purificeris: donec præteriti peccati vestigium nullum
super sit. Quare ita in eo loco cruciaberis, donec (vt Christus Dominus di-
xit) reddas nouissimum quadrãtem. nihil interim propterea apud Dominum
promerendo. Si igitur in mortali hac vita multò minori labore, maiori
verò tuo commodo potes holocaustum tuum comburere, culpas tuas con-
sumere, omnia tua debita suavissimo Spiritus S. igne, & operib. ex eo pro-
manantibus exoluere: quænam quaeso est prudentia, in tanta tepiditate &
incuria vitam ducere: reiiciendo solutionem debitorum in alteram vitam,
in qua horrèdis purgatorij ignibus sis comburendus? Incipe itaq; feruenter
satisfactionis opera, si facis (vt S. Ioan. Baptista exhortabatur) fructus dignos
pœnitentiæ: qui debita tua exæquet, aut etiã superent; arbor enim pœnitentiæ
interioris, vt S. Greg. ait, nõ solum folia producit verborum, quibus culpas
suas exprimit; & lachrymarum ac singultuum ramos ob earum dolorem:
sed fructus quoque profert ieiunij, elemosynæ, & orationis; aliæque sancta
opera, quæ tum pro debitis pœnis dignè satisfaciunt, tum digna censeantur
homine, qui se ostendit verè pœnitentem ac dolentem de pristinis suis
culpis. Ad cuius confirmationem stupendum quoddam exemplum refe-
ram nobilissimi cuiusdam, sed moribus similiter deprauatissimi, & ab au-
dientiis concionibus alienissimi, cui vir quidam Religiosus, morum & in-
genij eius conscius, hæc tantum verba magno tamen Spiritus feruore dixit:
Bonum quod tibi vis fieri, fac quoq; tuo proximo. quam sententiam si memoria
retinueris, & opere ipso exequeris, saluaberis. Audiuit nobilis ille vir bre-
uem hanc exhortationem: quam ipse Dominus DEVS cum tanto peccato

rum suorum sensu in eius corde reperijt: vt pœnitentiæ arbor copiosos statim fructus produxerit, sicut in Zachæo: quosdam quidem *insitita*, debita sua exoluendo: alios *miseriçordiæ* in pauperes. sic enim exaudita sententia Religiosi ratiocinabatur. Si quis tibi aliquid deberet, velles statim tibi solui? & si tu pauper es, an non libenter videres, si diues tibi eleemosynam largiretur? Iustum itaque est, vt tu reddas, quod debes tuis creditoribus; & pauperibus ac egenis subuenias. Quibus operibus dū vacaret, quadā nocte excepit in domo sua ægrotum quendam pauperem: cui postquam cœnam bonam dedisset, iussit prope suū cubile lectū ei sterni, dicens: si ego pauper essem & ægrotus, libenter viderem me ita humaniter excipi. Media verò nocte cœpit ægrotus pauper clamare, & aquę haustū petere, dicens: se graui siti vexari. surrexit nobilis ille, vt haustum illi daret, dicens intra seipsum: si tanta ego siti premerer, libenter viderem, si aqua haustus mihi porrigeretur. Descendit itaq; ad cisternā, vt aquam afferret: & cum esset obicurū, & in feruore illo acceleraret, impegit & cecidit intus: & ipso Domino permittere suffocatus est. Fuit casus extraordinarius quidē, sed & sensus & lachrymæ totius domus fuerunt extraordinarię. Sed breui tēpore lachrymas illas Deus fecit exsiccari. cum enim defuncti corpus ex cisterna extraheretur, habuit pretiosissimū torquē aureū ad collū suū incisus & elaboratis characteribus splendidissimis, qui hanc sententiā continebant: *antequam corpus hoc in aqua refrigesceret, anima eius iam fruebatur Deo*. O diuinæ misericordiæ sublimitatem! O veræ pœnitentiæ efficacitatē! cuius operibus aded deprauatus homo tā citò volauit in cœlū, absq; vllō igne purgatorio, honorante eū etiā Deo in hac vita: vt eius mors felix iudicaretur! siquidē ita fuit rapt⁹, antequā dæmon & mundus, bona eius proposita imminuerēt, aut mutarēt.

§. II. De reformatione, ad quam hæc opera diriguntur.

EX dictis satis apparet, hæc tria pœnitentiæ opera, non solum eo nomine fructus censerī, quod debita nostra persoluant: sed etiā quodd per eadē obtineamus morū nostrorum reformationē in omnibus quæ ad perfectū Christiani hominis statū spectant. Ieiunia enim & aliæ corporis pœnitentiæ reformant nos in *nobis ipsis*; eleemosynæ, & opera misericordiæ, in ordine ad *proximos*; oratio deniq; & cultus diuini opera in ordine ad ipsum *Deum*. *Primum* consequuntur, quia & corpori & spiritui aliquam pœnam inferunt. Nam, vt ait S. Thom. bonorum operum satisfactio, pœnæ præcipuē innititur illis annexæ: culpa enim non nisi pœna exoluitur; licet vna pœna possit altera redimi, purgatorij verbi gratia, huius vitæ pœna. Reformationem verò consequuntur propter obiecti præstantiam, & fines excellentes, in quos diriguntur; & ob aua ingentia cōmoda, quæ secum afferunt, ad excellententem illam perfectionē consequendā, de qua dixit Apost. a *Nolite*

Quod tibi
fieri velles,
fac alteri.

Mors felix
peccatoris.

I.

4. dist. 35. q.
1. ar. 5. q. 1.
Suares. 10. 4
in 3. p. disp.
37. s. 7.
a Rom. 12. 2.